

SVĚTLO

ČASOPIS PRO DUCHOVNÍ ŽIVOT

15. ČÍSLO / XXXIV. ROČNÍK

40 Kč • 1,65 €

19. a 26. ČERVENCE 2026

Z obsahu

**Naději na budoucí
život nepřináší
transhumanismus,
ale Kristovo vzkříšení**
Katecheze papeže Lva XIV.
při generální audienci
10. prosince 2025, Řím,
náměstí Sv. Petra
- strana 2 -

**Olomoučtí biskupové
slavili životní jubilea**
- strana 5 -

**Blahoslavený
Jan Huguet Cardona**
Libor Rösner
- strana 6 -

Vzpomínky na naše rodiče
- strana 8 -

**Naše děti jsou naší
největší výhrou**
Marlene a Richard
Pfefferleovi hovoří o své
cestě víry a životě
s pěti dětmi
- strana 10 -

Počátky církve (1)
Mario Galizzi
- strana 12 -

Je těžké najít Boha?
(2 - dokončení)
Ct. Fulton J. Sheen
- strana 14 -

Matka národa (8)
- strana 17 -

Obraz dítěte Panny Marie, sv. Anny a sv. Jáchyma v kostele sv. Františka, Reggio Emilia, Itálie (detail)

Vzpomínky na naše rodiče

Deset dětí manželského páru Josefa a Marianne Sedlmairových vyrůstalo na rodinném hospodářství v bavorském regionu Dachau, severně od Mnichova. Každé z dětí až dosud čerpá ve svém povolání z duchovního dědictví a bohaté pokladnice zkušeností, které jsou v nich hluboko zakořeněny příkladem laskavosti, skromnosti a pevné víry jejich rodičů. Jak rozhodující bylo pro jejich rodinu poznávání Boží vůle a následně život podle ní, o tom podává svědectví nejstarší syn, dnes pater Benedikt.

My děti vděčíme našim rodičům za mnoho, nejen za život. Tím největším pokladem je pro nás víra, kterou nám zprostředkovali. Mohli jsme se tak učit vidět Božíma očima všechno, co nás v životě potká. V tomto směru nás ovlivnil zejména náš otec. Rovněž jsme našim rodičům vděční za silné pouto jednoty, které je pevně spojovalo. Samozřejmě, že se vyskytly neshody, protichůdné názory, ale nikdy jsme nebyli svědky hádky mezi nimi. Tato jednota dala našim vlastním životním cestám pevný základ. Otec byl jediným synem svých rodičů, a proto měl převzít hospodářství v naší osadě Rudelzhofen. Ale již od útlého věku se toužil stát knězem. Rodiče mu v tom ponechali úplnou svobodu, i když to našeho dědečka stálo mnoho. Otec tedy odešel z domu, aby se připravoval na studium, ale udála se pozoruhodná věc – po nějakém čase si najednou nedokázal vů-

bec nic zapamatovat. Proto se této cesty musel vzdát a vrátit se domů. Na hospodářství tedy pomáhal se vším; přesně tak, jak si to přál jeho otec.

Toto blízké pouto mezi otcem a dědečkem jsme vždy vnímali jako něco velmi krásného. Přestože v koutku duše otec ještě stále doufal, že se jednou stane knězem, stal se odborníkem v zemědělství.

Maminka zase chtěla být řeholní sestrou, ale jelikož její otec byl tak vehementně proti tomu, začala s odborným vzděláváním v oblasti domácího hospodářství. V tomto období se seznámila s otcovou sestrou Amálií a vzniklo mezi nimi hluboké přátelství. Maminka Amálii v Rudelzhofen častěji navštěvovala. Postupem času si otec uvědomil, že nic z toho nebyla náhoda, a tak se maminky zeptal, zda by se za něj vdala. Později nám jednou řekla, že do té doby uvažovala pouze o řeholním povolání, ale ve chvíli, kdy

Marianne Sedlmairová s dětmi – nejmladší v neckách

ji otec požádal o ruku, okamžitě věděla, že si ho chce vzít. Protože maminka měla pouhých 18 let, otec jí navrhl, že se ještě nebudou setkávat o samotě, aby si to mohla svobodně a v klidu promyslet. Proto vždy chodili na výlety a různé akce spolu s Amálií. Asi po roce bylo jejich rozhodnutí už trvalé a pevné. Když otec v roce 2021 umíral, jeho poslední slova byla: „Celý svůj život jsem si nepřál nic jiného než plnit Boží vůli.“ Tak to skutečně bylo, a proto byl ochoten vzdát se svých vlastních životních plánů a představ o kněžství, když si uvědomil, že Bůh pro něho připravil jinou cestu.

Otec byl jako hospodář a rolník velmi inovativní. Jako jeden z prvních si založil vlastní dílnu a již počátkem 80. let 20. století postavil bioplynovou stanici podle vlastních plánů. Když později po zásahu bleskem zcela vyhořela, s odevzdaností to přijal a vnímal jako Boží vůli. Nikdy nezoufal, nehněval se a nikdy si nestěžoval.

Zachovávaní neděle bylo pro něho mimořádně důležité. Jen co převzal hospodářství, v neděli se například nikdy nesklízelo; ani v případě, že předpověď počasí na pondělí hlásila déšť. Na nás děti vždy hluboce zapůsobilo to, jak velmi Bůh žehnal otcově důvěře, protože počasí mu vždy přálo.

Maminka chtěla být matkou naplno, a tak když přišly první děti, zcela se věnovala rodině. Tehdy, v 70. letech, měla většina rodin maximálně dvě nebo tři děti, ne

Josef a Marianne Sedlmairovi

více. Ale maminka řekla: „*A proč bych nemohla mít čtvrté dítě?*“ Její touha byla silnější než převládající trend ve společnosti, a tak nezapadla do zažitého schématu. Přišlo čtvrté dítě, potom páté, a nakonec se maminka přestala starat o to, co řeknou lidé. Když čekala v pořadí sedmé dítě, Klause, těžce onemocněla a otec nás vzal k ní do nemocnice, abychom ji ještě jednou viděli. Ve skutečnosti se vnitřně připravoval na to, že maminka zemře. Prosila ho, aby se modlil za její uzdravení, avšak až mnohem později, po návratu domů, se otce zeptala, proč jí tehdy na její prosbu nic neodpověděl. Na to jí odpověděl: „*Nedokázal jsem se modlit za to, aby ses uzdravila, ale jen za to, aby se stala vůle Boží.*“ Lékaři v nemocnici tehdy maminku ostře kritizovali a vyčítali jí, že je nezodpovědná, když přivedla na svět tolik dětí, a nátlakem ji nutili, aby postoupila potrat. Jí však bylo jasné, že raději zemře, než by měla své dítě nechat usmrtit. Nakonec se přece jen uzdravila a své děťátko porodila – a po něm následovaly ještě další děti!

Naši rodiče byli odhodláni kráčet svojí cestou společně s Bohem, i když byla pro mnohé nepochopitelná. Před námi dětmi se nikdy ani slovíčkem nezmiňovali, zda by si přáli, aby někdo z nás jednou vstoupil do kláštera anebo se stal knězem. Říkali jen to, že bychom měli „čekat“ až do svatby, a ne žít s někým předtím.

Když jsme se večer společně modlili, otec vždy přidal modlitbu svatého bratra Mikuláše z Flüe *Můj Pán a můj Bůh*, která měla pro něho velký význam. Chtěl žít zcela pro Boha. Pak se ještě přidala modlitba *Otče náš* a *Zdrávas, Maria „za naše bližní“*. Chápali jsme, že to bylo především za naše sousedy. V roce 1918, na mé první mši svaté v rodné obci, naše sousedka poznamenala, že celá obec se za poslední roky velice změnila: tam, kde předtím panovaly sousedské neshody, nyní vládne úžasná sounáležitost. Připisujeme to především otcově trpělivosti a našim večerním modlitbám.

Od jisté mariánské poutě, kterou jsme společně podnikli v roce 1993, vniklo do naší rodiny ještě

větší úsilí o duchovní život; začali jsme se modlit růženec a denně se zúčastňovat mše svaté. Téhož roku se v naší farnosti konaly lidové misie a otec se zeptal kněze, zda by se během nich mohla v našem malém filiálním kostele v Rudelzhofen uchovávat Nejsvětější svátost oltářní. A on souhlasil. Po misiích se otec ještě zeptal, zda by i nadále mohla Svátost zůstat v našem kostele; tehdy by se zde však musely konat pravidelné bohoslužby. Tak jsme začali organizovat každý měsíc první pátky Božského Srdce Ježíšova se mší svatou a adorací, které přetrvávají dodnes. Maminka se starala o všechno – našla kněze, připravila jídlo, po mši svaté pozvala lidi k nám domů a zůstala u stolu do půlnoci, aby obsluhovala, a potom ještě sama šla do kostela na adoraci. Chtěla být všem k dispozici, a tak byl náš dům vždy pro každého otevřený.

Po pětadvaceti letech si všimla, že téměř každý rok se někdo, kdo přicházel na první pátky, rozhodl pro duchovní povolání. Z tohoto okruhu věřících vzešlo rovněž mnoho dobrých křesťanských manželství a rodin. To bylo velice povzbuzující, abychom v tom pokračovali.

Radost našich rodičů byla přirozeně o to větší, když Bůh daroval povolání

k řeholnímu životu a kněžství i naší vlastní rodině. Z jeho ruky s vděčností přijali, že tři z jejich dcer našly „své místo“ v Assisi u německých sester Řádu klarišek kapucínek – dvě z nich pocítily toto volání už po několika dnech návštěvy kláštera. Rodiče byli rovněž nadšeni z velkého daru a vyslyšení jejich modliteb, že tolik z jejich dětí si našlo dobré, věřící manželské partnery, měli radost z jejich úžasných rodin, zvláště pak z početného hejna vnoučat. Často hovořili o posvátnosti manželského svazku, avšak nejhlavnější bylo, aby každý našel svoje povolání podle Božího plánu.

Při veškeré Boží pomoci, kterou otec v životě zakusil, často naprosto jednoduše říkával: „*Potřebujeme kříž, jinak zpychneme.*“ Nám se to nikdy neposlouchalo právě lehce. Zároveň byl otec vždy veselý, a čím byl starší, tím se stával radostnějším, klidnějším, odevzdanějším a statečnějším. Ve svých posledních letech objevil text svatého Františka z Assisi o „dokonalé radosti“ – radosti, která se dostaví, když člověk dokáže vidět hluboký smysl ve všech životních událostech a okolnostech a všechno přijímat od Boha. Radost ze života se tehdy stává trvalou. Jelikož otec byl tímto textem

velmi nadšen, nalepil jej na kráječ chleba, aby si ho i maminka vždy připomínala. Otec skutečně vždy dokázal najít radost, těšil se jak z pěkných událostí, tak i z těch méně pěkných – když přišly těžkosti a kříž a dostalo se mu od někoho pohrdání či podceňování. Zejména na sklonku života vyzařoval neustálý pokoj a důvěru v Boha a prakticky stále setrval v modlitbě.

Náš otec zemřel 7. prosince 2021, takřikajíc den před zakončením Roku svatého Josefa. Maminka následovala otce o dva roky později, 8. prosince o slavnosti Neposkvrněného početí Panny Marie, hned poté, kdy jí v poledne během tzv. *hodiny milosti pro svět* přinesli k posteli Nejsvětější svátost a ona mohla naposledy adorovat.

Marianne Sedlmairová (vlevo) v roce 2023 se syny Gabrielem a Josefem (vpravo vedle ní) a hejnem vnoučat (v té době v plném počtu)

*Z Vítězstvo Srdca 168/2026
přeložil a upravil -dd-*

Brož., A5, 56 stran, 15 Kč

Matice cyrilometodějská s. r. o. • Třetí vydání • Brož., 124x189 mm
96 stran + 4 strany barevné obrazové přílohy, 119 Kč

Nabídku knih a devocionálií najdete na našich webových stránkách www.maticecm.cz.

2027 POUHUA WISH

Prayer is the most powerful force on earth.

2027 POUHUA WISH

Prayer is the most powerful force on earth.

1. I wish for a better world.

2. I wish for a better future.

3. I wish for a better life.

4. I wish for a better job.

5. I wish for a better home.

6. I wish for a better family.

7. I wish for a better friend.

8. I wish for a better teacher.

9. I wish for a better doctor.

10. I wish for a better lawyer.

11. I wish for a better judge.

12. I wish for a better politician.

13. I wish for a better businessman.

14. I wish for a better woman.

15. I wish for a better man.

16. I wish for a better child.

17. I wish for a better parent.

18. I wish for a better neighbor.

19. I wish for a better community.

20. I wish for a better country.

21. I wish for a better world.

22. I wish for a better future.

23. I wish for a better life.

24. I wish for a better job.

25. I wish for a better home.

26. I wish for a better family.

27. I wish for a better friend.

28. I wish for a better teacher.

29. I wish for a better doctor.

30. I wish for a better lawyer.

31. I wish for a better judge.

32. I wish for a better politician.

33. I wish for a better businessman.

34. I wish for a better woman.

35. I wish for a better man.

36. I wish for a better child.

37. I wish for a better parent.

38. I wish for a better neighbor.

39. I wish for a better community.

40. I wish for a better country.

41. I wish for a better world.

42. I wish for a better future.

43. I wish for a better life.

44. I wish for a better job.

45. I wish for a better home.

46. I wish for a better family.

47. I wish for a better friend.

48. I wish for a better teacher.

49. I wish for a better doctor.

50. I wish for a better lawyer.

51. I wish for a better judge.

52. I wish for a better politician.

53. I wish for a better businessman.

54. I wish for a better woman.

55. I wish for a better man.

56. I wish for a better child.

57. I wish for a better parent.

58. I wish for a better neighbor.

59. I wish for a better community.

60. I wish for a better country.

61. I wish for a better world.

62. I wish for a better future.

63. I wish for a better life.

64. I wish for a better job.

65. I wish for a better home.

66. I wish for a better family.

67. I wish for a better friend.

68. I wish for a better teacher.

69. I wish for a better doctor.

70. I wish for a better lawyer.

71. I wish for a better judge.

72. I wish for a better politician.

73. I wish for a better businessman.

74. I wish for a better woman.

75. I wish for a better man.

76. I wish for a better child.

77. I wish for a better parent.

78. I wish for a better neighbor.

79. I wish for a better community.

80. I wish for a better country.

81. I wish for a better world.

82. I wish for a better future.

83. I wish for a better life.

84. I wish for a better job.

85. I wish for a better home.

86. I wish for a better family.

87. I wish for a better friend.

88. I wish for a better teacher.

89. I wish for a better doctor.

90. I wish for a better lawyer.

91. I wish for a better judge.

92. I wish for a better politician.

93. I wish for a better businessman.

94. I wish for a better woman.

95. I wish for a better man.

96. I wish for a better child.

97. I wish for a better parent.

98. I wish for a better neighbor.

99. I wish for a better community.

100. I wish for a better country.

Číslo	Datum	Místo
5	1. srpna	1. zastavení
6	2. srpna	2. zastavení
7	3. srpna	3. zastavení
8	4. srpna	4. zastavení
9	5. srpna	5. zastavení
10	6. srpna	6. zastavení
11	7. srpna	7. zastavení

Sypták • Kroužková vazba, 230x140 mm, 89 Kč